

РЕШЕНИЕ

№ 4452

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3107** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник група при СДВР, отдел ПП, срещу Решение от 28.02.2023 г. на СРС, НО, 103-ти с-в, постановено по НАХД № 728/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-021864/11.12.2020 г., издадено от Г. В. Б., началник група при СДВР, отдел ПП, с което на Д. М. Й. на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., и на осн.чл. 175 ал.1 т.5 от ЗДвП за нарушение на чл. 123 ал.1 т.3 б. „в“ ат ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 120 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

С касационната жалба се оспорва съдебното решение като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Релевират се доводи, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство, изразяващи

се в нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 3 ЗАНН относно осигуряване на двама свидетели при съставяне на акта, както и такива, свързани с изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН към формата на АУАН и НП. Моли да бъде отменено решението на СРС и вместо него да бъде постановено друго, потвърждаващо НП. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответната страна – не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

За да отмени изцяло НП, СРС е приел, че макар да е издадено от компетентен орган, са допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство, изразяващи се в съставяне на АУАН в присъствието на само един свидетел, липса на официални документи, въз основа на които да се състави акта, така както е посочено в него, респективно неприложимост на разпоредбата на чл. 40 ал.4 от ЗАНН, както и липса на описание на обстоятелствата, при които са извършени твърдените нарушения и доказателствата, които ги потвърждават. Отчетена е и липса на описани правнорелевантни факти по отношение на нарушението на чл. 123 ал. 1 т.3 б. „в“ от ЗДвП. В обобщение съдът е посочил, че допуснатите нарушения от административния орган съществено засягат правото на защита на жалбоподателя да разбере фактическите параметри на предявеното му обвинение, както и въз основа на какви доказателства е изградено то.

Районният съд е направил изложените правни изводи, след като е установил фактите по делото, подробно изложени в решението и съответни на наличните доказателства, които настоящата инстанция не следва да преповтаря.

Решението на СРС настоящият касационен състав намира за частично неправилно, като част от мотивите на съда, относно допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН не се споделят от настоящата инстанция.

СЪДЪТ намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи /съгласно представени заповед №8121з-515/14.05.2018г., акт за встъпване в длъжност и заповед от 29.10.2019г./, като същите са издадени в предвидената от закона форма.

Принципно правилни са констатациите на съда относно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, според която актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, както и тази по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, която норма изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично следва се отбележи в акта. Като неправилни се преценят изводите на въззивната инстанция относно нормата на чл. 40, ал. 4 от същия закон, предвиждаща принципното изключение АУАН да се състави и в отсъствието на свидетели. В конкретния случай актът е съставен на основание чл. 40 ал.4 от ЗАНН и противно на изводите на съда, тя намира приложение в конкретния случай. Съдът е счел, че липсват официални документи по административната преписка, но такива са налице и въз основа на тях е издаден АУАН, а именно протокол за ПТП, който се ползва с доказателствена сила относно посочените в него обстоятелства. Следователно АУАН не страда от съществени пороци, които да водят до незаконосъобразност на издаденото въз основа на него процесно НП.

От друга страна настоящата инстанция счита, че са правилни констатациите на съда относно съдържанието на цитираните норми, очертаващи състава на допуснато нарушение по чл. 123 ал.1 т.3 б.“в“ от ЗДвП и липсата на конкретика, въз основа на която да се направи извод за наличие или не на изпълнен състав на нарушение. Действително, всички доказателства обуславят извод, че наказаното лице е напуснало мястото на ПТП и не е уведомил органите, но липсват доказателства за наличие на разногласия между двамата участници в ПТП. Ето защо СРС правилно приема, че дадената правна квалификация на нарушението по т.2 от НП е неправилна, което води до материална незаконосъобразност на НП по т.2, а от друга страна препятства правото на защита на наказаното лице-относно, респективно води до процесуална незаконосъобразност на НП в тази част. Поради изложеното касационната жалба на Началник група в сектор в О„ПП“–СДВР относно т.2 от НП е неоснователна и следва да се отхвърли.

Обвинението в извършването на административно-наказателно нарушение следва да бъде безспорно доказано, както от обективна, така и от субективна страна, каквото надлежно доказване в случая не е осъществено от административно-наказващия орган.

Поради изложеното НП е частично незаконосъобразно и необосновано, поради което, като го е отменил изцяло, СРС е постановил неправилен като резултат съдебен акт.

Предвид изхода на делото, на касатора следва да бъде присъдено юрк. възнаграждение в размер на 80/ осемдесет/лв. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане разности по реда на АПК

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1,

изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 28.02.2023 г. на СРС, НО, 103-ти с-в, постановено по НАХД № 728/2021 г., в частта му, с която е отменено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-021864/11.12.2020 г., издадено от Г. В. Б., началник група при СДВР, отдел ПП, с което на Д. М. Й. на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП и е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. по т. 1 от НП и вместо него постановява:

Потвърждава НП № 20-4332-021864/11.12.2020 г., издадено от Г. В. Б., началник група при СДВР, отдел ПП по т. 1 от същото.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

ОСЪЖДА Д. М. Й. да заплати на СДВР, отдел ПП сумата от 80/ осемдесет/ лв. разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.